

дать отъ вѣржѣ, и безъ които
тя бы была мъртва и не бы бы-
ла вѣра оправдающа.

За оправданіето чрзъ вѣржѣ
безъ дѣла можилъ бы человекъ да
намѣри преувеличенны мнѣнія въ
сочиненіята на много протестанскы
богословцы. При всичко това, ако
бы человекъ изслѣдовалъ общото
имъ ученіе, може да каже че про-
тестантитѣ не съглѣждатъ като
вѣржъ оправдающъ чисто-созерца-
теленъ (теоритическѣ) вѣржъ,
но дѣлѣнъ вѣржъ, онакъ си-
рѣчь, отъ който ся раждатъ до-
брѣ дѣла.

Тѣй разумѣвано, ученіето имъ
е почти согласно съ ученіето на